

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VI.30.037/2021/3.

A tanács tagjai: Dr. Vezekényi Ursula a tanács elnöke

Dr. Osztovits András előadó bíró

Dr. Farkas Attila bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gass István ügyvéd)

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Papp-Kalász-Tóth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kalász Imre Zsolt ügyvéd)

A per tárgya: békéltető testületi határozat hatályon kívül helyezése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Gf.II.30.245/2020/9. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Debreceni Törvényszék 1.G.40.094/2020/6. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] 2017. február 10-én – a perben félként nem szereplő – panaszos (a továbbiakban: fogyasztó) Samsung típusú televíziót vásárolt. A készülék jótállási jegye azt a tájékoztatást tartalmazta, hogy a gyártói honlapon történő regisztrálás esetén a felperes – a jogszabályon alapuló egy éves jótálláson túlmenően – további két év jótállást vállal. A panaszos a regisztrációt elvégezte, így a készülékre 2020. február 9-ig állt fenn a felperes jótállási kötelezettsége.

[2] 2019 júliusában a fogyasztó a készüléket egyik városból a másikba szállította, majd azt a talpkonzolról leszerelve egy Samsung fali konzolra rögzítette. A készülék ezt követően nem jelenített meg képet. A fogyasztó jótállási igényét a gyártó szakszervizénél bejelentette,

ahol a készüléket megvizsgálták és azt állapították meg, hogy az LCD-kijelző sérült, a keret alól kiindulóan repedt. A felperes erre hivatkozással arról tájékoztatta a fogyasztót, hogy a készüléket ért mechanikai hatás következtében annak kijelzőegysége sérült a keret alól kiindulóan, ami nem kezelhető jótállás keretében.

[3] A fogyasztó a jótállási igényének elutasítása miatt az alperes eljárását kezdeményezte, amelyben a felperest a készülék javítására vagy cseréjére kötelező határozat meghozatalát kérte. Az alperes 2019. szeptember 9-én tartott meghallgatást, amelyen a fogyasztó telefon útján vette fel a kapcsolatot, a felperes pedig írásban fejtette ki álláspontját.

[4] Az alperes a határozatában azt az ajánlást tette a felperes felé, hogy a kézhezvételtől számított 15 napon belül intézkedjen a panasz tárgyát képező televíziókészülék megjavításáról. Határozatának indokolása szerint a felperes 24 hónapra kiterjesztett jótállást vállalt, ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:171. §-a alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a hiba oka a teljesítése után keletkezett. A békéltető testületi eljárások során a bizonyításra kötelezett felek álláspontjukat rendszerint független szakértői véleménnyel tudják alátámasztani. A felperes ilyen nem ajánlott fel, a szakszerviz által készített leírás pedig nem minősül ilyen szakértői véleménynek, nem rendelkezik olyan bizonyító erővel, ami az ügy eldöntése szempontjából irányadónak lenne tekinthető. Az alperes mindezekre figyelemmel azt állapította meg, hogy a felperes nem tett eleget a Ptk. hivatkozott rendelkezése alapján őt terhelő ezen bizonyítási kötelezettségnek.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[5] A felperes keresetében az alperes ajánlásának hatályon kívül helyezését kérte a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 32. § b) pontjára és 34. § (3) bekezdésére hivatkozással.

[6] Álláspontja szerint az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak, az megalapozatlan, az alperes nem tárta fel kellőképpen a tényállást, mert nem vette figyelembe a felperes válaszirátát, amely szerint a termék külső mechanikai sérülés (repedés) miatt vált működésképtelenné, így a felperes nem köteles azt a jótállás keretében kijavítani. Álláspontja szerint már a panaszos által felvázolt tényállásból is megállapítható, hogy a termék nem rendeltetésszerű használatból eredő hibája a teljesítést követően keletkezett külső behatásból ered és az a panaszosnak felróható.

[7] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Lényeges körülményként többek között arra hivatkozott, hogy a termék érdemi vizsgálatára nem került sor, azt csak szemrevételezték a szakszervízben.

Az első- és a másodfokú határozat

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes ajánlását hatályon kívül helyezte. Megítélése szerint az Fgytv. 18. § (1) bekezdése, 32. § a) és b) pontja, 32/A. §-a alapján, figyelemmel a Kúria Pfv.V.20.510/2014/5. számú ítéletében kifejtettekre, a békéltető testület eljárásában a bizonyítási lehetőség korlátozott. A kérelem csak akkor megalapozott, ha a rendelkezésre álló

bizonyítékok alapján kétségmentesen állapítható meg a fogyasztó kérelmében tett állítások valóságtartalma. A konkrét ügyben a tényállás teljes körű felderítéséhez szakértői bizonyítás lett volna szükséges, amelyre sem eljárási, sem időbeli lehetőség nem volt. Szakértői vélemény beszerzésére a felperes részére biztosított határidőben nem volt lehetőség, a testület eljárási szabályai kizárják a megfelelő bizonyítási eljárás lefolytatását, ezért az alperesnek a kérelmet – megalapozatlansága miatt – el kellett volna utasítani. Az elsőfokú bíróság ezért az ajánlást az Fgytv. 34. § (4) bekezdése alapján mint jogszabályba ütközőt hatályon kívül helyezte.

[9] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. A fellebbezés indokaira tekintettel úgy ítélte: az Fgytv. 34. § (1) bekezdése értelmében az alperes határozata, ajánlása nem érinti a fogyasztónak azt a jogát, hogy igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse. Az alperes határozata elleni jogorvoslat ugyanakkor speciális: annak keretében az eljáró bíróság nem a fogyasztó és a vállalkozás jogvitájában dönt, hanem arról, hogy az ajánlás megfelelt-e a jogszabályoknak. A konkrét ügyben ezért nem azt kellett vizsgálni, hogy a fogyasztó által érvényesített jótállási igény ténylegesen megalapozott-e, hanem azt, hogy az alperes az eljárása során rendelkezésére bocsátott bizonyítékoknak és a felek nyilatkozatainak értékelésével a jogszabályoknak megfelelően tette-e meg az ajánlását.

[10] A másodfokú bíróság utalt arra, hogy a Kúria a Pfv.V.20.510/2014/5. számú döntésében valóban úgy foglalt állást, hogy a kérelem csak akkor tekinthető megalapozottnak, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétségmentesen megállapítható a fogyasztó kérelmében tett állítások valóságtartalma. Ez azonban csak abban az esetben irányadó, ha a bizonyítás a fogyasztót terheli. Jelen esetben a fogyasztó jótállási igényt érvényesített, ezért csak a szerződés fennállását és a hiba tényét kellett bizonyítania. Mindezek alapján a felperesnek kellett azt bizonyítania, hogy a hiba oka a készülék megvásárlásakor nem állt fenn, az rendeltetésellenes használat, átalakítás, szakszerűtlen kezelés, vagy egyéb – vásárlás után keletkezett – okból következett be.

[11] A felperes az alperes eljárása során a jótállási jegyet, a szakszerviz által adott véleményt és fotókat csatolta. A szerviz véleménye kizárólag azt rögzítette, hogy a készülék LCD kijelzője sérült, a keret alól kiindulóan repedt, amely önmagában nem alkalmas a felperes által állítottak bizonyítására. A felperes nem igazolta, hogy a fogyasztó által megjelölt típusú konzol és a televízió készülék nem volt kompatibilis, ezért a fogyasztó feltételes nyilatkozata, hogy a hiba a felszerelés során is keletkezhett, nem alkalmas a felperesi állítás igazolására. Nem bizonyította továbbá a felperes, hogy a hiba csak külső behatás eredménye lehetett, továbbá ellentmondásosnak találta a szerviz véleményében és a felperes válasziratában írtakat a hiba leírása körében is. A másodfokú bíróság rámutatott, a felperes az állítását elsősorban, de nem kizárólagosan szakértői véleménnyel igazolhatta volna. Nem állapítható meg, hogy a szakértői vélemény beszerzésére kellő idő nem állt a felperes rendelkezésére, azt az eljárás későbbi szakaszában is csatolhatta volna. A másodfokú bíróság megítélése szerint mindezek alapján az alperes helytállóan alkalmazta a Ptk. 6:171. § (1) bekezdését és telepítette a bizonyítási kötelezettséget a felperesre és helyesen alkalmazta a bizonyítatlanság következményét is, az ajánlás tartalma ekként megfelel a jogszabályoknak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó határozat meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésébe, 346. § (5) bekezdésébe, az Fgytv. 18. § (1) bekezdésébe, 34. § (4) bekezdésébe, valamint a Ptk. 6:171. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő. Előadta azt is, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.V.20.510/2014/5. számú ítéletében kifejtett jogi állásponttól. Állította, a másodfokú bíróság a felek tényállításait és a perben megismert bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte és ezért tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes ajánlása nem jogszabálysértő. A jogerős ítéletben kifejtettekkel annyiban egyetértett, hogy a jótállás polgári jogi szabályai szerint a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség a tekintetben, hogy a hiba oka a teljesítést követően keletkezett. Meggyőződése szerint az alperesi eljárás keretein belül, annak lehetőségeit teljes körűen kihasználva megfelelő módon aggályossá tette a fogyasztó kérelmét. Állította azt is, hogy a másodfokú bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, a jogerős ítéletből nem állapítható meg, hogy a másodfokú bíróság a jogvita eldöntése szempontjából milyen tényeket, körülményeket, a felperes melyik előadásait és bizonyítékait vette figyelembe.

[13] A felperes utalt arra: a Kúria a hivatkozott határozatában elvi élel azt mondta ki, hogy az alperes előtti eljárásban a kérelem megalapozottnak csak akkor tekinthető, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétségmentes állapítható meg a fogyasztó kérelmében tett állításainak valóságtartalma. A felperes szerint ez a jogi álláspont független a bizonyítási teher anyagi jog szerinti telepítésétől, az a békéltető testületi eljárás jellegét, funkcióját érinti, független attól, hogy a bizonyítási kötelezettség a fogyasztót vagy a vállalkozást terheli.

[14] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.

[16] A Kúria utal arra, hogy a Pp. 413. § (1) bekezdése szerint – figyelemmel az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjában kifejtettekre, amely az 1/2017. PJE határozat értelmében nemcsak a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.), hanem a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó – a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. A Kúria rögzíti: ennek a jogszabályi követelménynek a felperes felülvizsgálati kérelme csak az eljárásjogi jogszabálysértések körében felel meg maradéktanul. A Ptk. 6:171. § (1) bekezdését jogszabálysértésként megjelölte, de e körben nem fejtette ki, hogy a jogerős ítélet annak miért nem tesz eleget, ezért a Kúria ezt a jogszabálysértést nem vizsgálta.

[17] A felperes eljárási jogszabálysértésként hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság kirívóan okszerűtlenül mérlegelte a felek nyilatkozatait és a rendelkezésre álló bizonyítékokat. A Kúria utal arra, hogy vonatkozó joggyakorlata értelmében (BH2013. 119., amely még az rPp. rendelkezésein alapul, de irányadó az e körben tartalmilag megegyező Pp.-re is) a felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan

okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni.

[18] A Kúria nem találta megállapíthatónak az alperes eljárása során rendelkezésre álló nyilatkozatok és bizonyítékok alapján a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelését, azt, hogy a televízió készülék kizárólag a felperes által állított módon sérülhetett meg. Bár a felperes felülvizsgálati kérelmében úgy nyilatkozott: nem vitatja, hogy a jótállás anyagi jogi szabályai alapján a bizonyítási kötelezettség őt terheli, az alperes eljárása, illetve a bírósági eljárásban is lényegében azt állította, hogy ennek a kötelezettségének eleget tett. E körben tévesen hivatkozott a Kúria Pfv.V.20.510/2014/5. számú határozatában kifejtettekre, amelyből nyilvánvalóan nem vonható le olyan általános, tényállástól független, absztrakt jogértelmezés, amely szerint minden egyes békéltető testületi eljárásban kizárólag csak akkor tekinthető megalapozottnak egy kérelem, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétségmentesen megállapítható a fogyasztó kérelmében tett állításainak valóságtartalma.

[19] A Kúria utal arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban korábban hozott, a korlátozott precedensrendszer értelmében hivatkozható ítéleteit is a konkrét tényállás, az alkalmazott jogszabályok és a konkrét felülvizsgálati kérelem keretei között hozza meg, így azok nem válnak a fenti tényezőktől független, absztrakt iránymutatási eszközzé. A hivatkozott ügyben a Kúria más tényállású jogvitában, más anyagi jogszabályok alkalmazása mellett hozott döntést, amelyben a Ptk. vonatkozó rendelkezése alapján a bizonyítási kötelezettséget a fogyasztóra terhelte. Ehhez képest a jelen perben a felperes által vállalt jótállási kötelezettség alóli mentesülés a jogvita tárgya, amely esetben a Ptk. – felperes által is hivatkozott – 6:171. § (1) bekezdése alapján a bizonyítási kötelezettség megfordul, az a fogyasztóval szerződő felet terheli. Mindezek alapján a precedenstől való eltérés nem állapítható meg.

[20] A Kúria nem találta megállapíthatónak azt sem, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 346. § (5) bekezdése szerinti indokolási kötelezettséget: az mindenre kiterjedően, az alperes eljárása során feltárt nyilatkozatokat, bizonyítékokat részletesen ismertetve, döntésének szempontjait megindokolva tartalmazza a másodfokú bíróság döntését. A kúriai precedenssel kapcsolatos indokolási kötelezettségének is eleget tett a másodfokú bíróság, amikor az eltérő tényállással indokolta a Kúria korábbi határozatától való eltérés szükségességét.

[21] A Kúria mindezek alapján nem találta megállapíthatónak a felperes által hivatkozott jogszabálysértéseket, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[22] Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban – igazolt – költsége nem merült fel, ezért arról a Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint irányadó 82. § (3) bekezdés alapján nem határozott.

[23] A Kúria a döntését tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2021. november 16.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó bíró, Dr. Farkas Attila sk. bíró

A kiadmány hitelül:

/Seres Józsefné/
tisztviselő